

POŁKORCOWY (1) ai

połkorcowy, [pułkorcowy a. połkorcowy].

Pierwsze o prawdopodobnie pochylone, drugie i trzecie jasne (tak w poł- oraz korcowy).

sg m N półkorcowy. ◇ [f N półkorcow(a).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od »poł korca« lub „połkorzec”:

a. *Mający pojemność lub objętość połowy korca:* Semodius – Połkorcowi. *Calep* 966b.

b. *[Dotyczący czegoś, co jest mierzone połkorcem, co ma objętość połowy korca:*

Wyrażenie: »taksa połkorcowa [czego]« = cena połowy korca czegoś: Sciendum, że półkorcem tam każde zboże w targu sprzedają, a tu średnia cena wszystkich zbóż tak, jako gromada zeznała, pisze, przeto się taxa półkorcowa tu położyła każdego zboża. LustrSand 75.]

MFr